

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးတင်အေး၏ရှေ့တွင်

ဦးသောင်းရွှေ

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၆*

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကျူးလွန်သည့် ခြောက်လှန့် တောင်းယူမှုအပေါ်
တရားရုံး၏ စစ်ဆေး စီရင်ပိုင်ခွင့်။ မူလရုံးသို့ အမှုရင်ဆိုင်ရန်
ရောက်ရှိခြင်း မရှိသေးသည့်သူက မူလရုံး အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်
ရန် လျှောက်ထားခွင့် ရှိ၊ မရှိ။ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်
ရန် ညွှန်ကြားထားသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၏အကျိုးသက်
ရောက်မှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ ပုဒ်မ
၁၁ မှ ၂၅ အထိ ပါဝင်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖောက်ဖျက်မှု
များတွင် ခြောက်လှန့်တောင်းယူမှု ပါဝင်ခြင်း မရှိပေ။ ပုဒ်မ
၁၁ မှ ၂၅ အထိ အကျုံးဝင်သော ပြစ်မှု များကို ကျူးလွန်သည့်
ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကိုသာ ရဲတရားရုံး က စစ်ဆေးစီရင်ရန်ဖြစ်ပြီး
ယင်းပြစ်မှုများမှအပ အခြား တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ခုခု
ကျူးလွန်လျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးများတွင် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်
ရန် လွှဲပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၆ “ဤဥပဒေကိုလိုက်နာရသူတစ်ဦးသည်မည်
သည့်နေရာတွင်မဆို ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုများ

* ၂၀၀၄ခုနှစ် ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄၂၃ (ခ)
+ ၂၀၀၄ခုနှစ် ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၄(ခ) ၊ ၇(ခ)
တွင်ချမှတ်သော ၂၆-၄-၂၀၀၄ရက်စွဲပါ ရခိုင်ပြည်နယ်တရားရုံး
၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

မှအပ အခြားတည်ဆဲဥပဒေပါပြစ်မှုတစ်ခုခုကို
ကျူးလွန်လျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးက စစ်ဆေး
စီရင်နိုင်ရန်လွှဲပြောင်းပေးရမည်” ဟူ၍ ဖြစ်
သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၃ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်
ငြိစွန်းသောရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၂-ဦးတို့၏ ကျူးလွန်မှုကိုရဲစည်းကမ်း
ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ အရ ရဲတရားရုံးတွင် စစ်ဆေး
စီရင်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ တရားရုံးတွင်သာ စစ်ဆေး
စီရင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းမြင်သာသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးသို့ တရားခံအဖြစ်လာရောက်ခြင်း
မရှိသေးသောသူများသည် အမှုတွင်ပါဝင်ခြင်း မရှိသေး၍
အမှုတွင် ချမှတ်ထားသော အမိန့် အပေါ် အယူခံမှုသော်
လည်းကောင်း ပြင်ဆင်မှုသော်လည်းကောင်း အဆင့်မြင့်ရုံးတွင်
လျှောက်ထားနိုင်ခွင့်မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးကရုံးရှေ့ပေါ်ပေါက်ချက်များ
အရစွပ်စွဲခံရသူအပေါ် အမှုကိုဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန်
ချမှတ်ထားသော အမိန့်ကိုခရိုင်တရားရုံးနှင့်ပြည်နယ်တရားရုံး
တို့ကပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာစစ်ဆေးစီရင်လျှက်ရှိသောအမှုကို
ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန်ချေဖျက်သည့် သဘော
အနှစ်သာရအားဖြင့် သက်ရောက်ပေသည်။ မြို့နယ်တရားရုံး
တွင် ဆောင်ရွက်နေသည့် အမှုကိုပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-ကအရတရားရုံးချုပ်ကသာ ပယ်ဖျက်ခြင်း
ပြုနိုင်ပေသည်။ အခြားသော လက်အောက်ခံတရားရုံးများက
ချေဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်။

လျှောက်ထားသူအတွက် ဦးသန်းမောင်၊
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် ၁။ ဒေါ်မိုးမိုးအောင်၊
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၊

ရွှေနေချုပ်ရုံး

၂/၃အတွက် - ဦးစိုးဝင်း။

တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ

၄/၅/၆/အတွက် - ဦးကျော်မြင့်၊

တရားရုံးချုပ်ရွှေနေ

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

ကျောက်ဖြူမြို့နယ်တရားရုံးပြစ်မှုကြီးအမှတ်၁၈၆/၂၀၀၃ တွင် တရားခံမခင်ရွှေဝင်းပါ-၃ ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄ အရ စွဲဆိုသောအမှုတွင် တရားလိုဘက် အား စစ်ဆေးနေစဉ် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သားကျော်ဝင်း တို့ကို နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းရန် ချမှတ်သည့် မြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်ကို ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်း တို့က မကျေနပ်၍ ကျောက်ဖြူခရိုင်တရားရုံး ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၄/၂၀၀၃ တွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ ကျောက်ဖြူခရိုင် တရားရုံးက မူလရုံးအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးသောင်းရွှေနှင့် မခင်ရွှေဝင်းပါ-၃ ဦးတို့ကမကျေနပ်၍ ရခိုင်ပြည်နယ် တရားရုံးပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄(ခ)/ ၇(ခ) တို့တွင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားရာ ပလပ်ခံရသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ၂၃-၅-၂၀၀၃ ရက်နေ့က ဦးသင်္ကြန်အောင်၊ ဒေါ်မမဲညွန့်၊ သမီးမခင်ရွှေဝင်းတို့သည် ကွမ်းချောင်းရဲစခန်းတွင် မခင်ရွှေဝင်း၏ရရှိသောကိုယ်ဝန်မှာ ငမဲကြီးနှင့် အောင်ထွန်းနုတို့ နှင့်ရရှိသောကိုယ်ဝန် ဖြစ်ကြောင်း၊ ငမဲကြီးနှင့် အောင်ထွန်းနုတို့ ထံမှ တစ်ဦးလျှင် ငွေ ၃၀၀၀၀/- စီ ရလိုကြောင်း တိုင်ကြား သဖြင့် ကွမ်းချောင်းရဲစခန်းမှ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့က ငမဲကြီးနှင့် အောင်ထွန်းနု၏ အစ်ကို အောင်ရွှေသန်းတို့ကို ဖမ်းဆီးခဲ့ကြောင်း၊ ငွေပေးမှ လွတ်ပေး မည်ဟု ပြောသဖြင့် ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဦးအောင်သာဇံတို့က ငွေ ၃-သိန်းစီကို ရဲစခန်းမှတစ်ဆင့် ဦးသင်္ကြန်အောင်တို့အား ပေးသည့်အခါမှသာ ငမဲကြီးနှင့် အောင်ရွှေသန်းတို့အား ကွမ်းချောင်းရဲစခန်းမှလွတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ငွေခြိမ်းခြောက် တောင်းယူခြင်းအတွက် ဦးသင်္ကြန်အောင် ၊ ဒေါ်မမဲညွန့်နှင့်

မခင်ရွှေဝင်းတို့အား အရေးယူပေးရန် တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူဦးသောင်းရွှေ၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် တရားလိုပြသက်သေ ၉-ဦး အနက် ၆-ဦးကို စစ်ဆေးခဲ့ရာ ပေါ်ပေါက်ချက်အရ တရားလိုဘက်မှ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင် နှင့် တပ်သားကျော်ဝင်းတို့အား ထည့်သွင်းပေးရန်နှင့် လျှောက်ထားချက်အရ မူလတရားရုံးက ၇-၁၀-၂၀၀၃ နေ့တွင် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် တပ်သားကျော်ဝင်းတို့အား နောက်တိုးတရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံများသည် မြို့နယ်တရားရုံးသို့ လာရောက်ခြင်းမရှိဘဲ ကျောက်ဖြူခရိုင်တရားရုံးသို့ မူလရုံးအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခြင်းမှာ မူလမှုတွင် တရားခံအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိသေး၍ လျှောက်ထားခွင့်မရှိကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံများ ကျူးလွန်ခဲ့သော အမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄ အရ အကျူးဝင်သဖြင့် ပြစ်မှုတရားရုံးကသာ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ မူလတရားရုံးတွင် တရားရုံးရှေ့မရောက်ရှိသေးသည့်အမှုသည်များသည် နစ်နာသူဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်၍ မူလရုံးအမိန့်အပေါ် အယူခံမှု ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခွင့်မရှိကြောင်း၊ မူလမှုတွင် သက်သေခံချက်များအရ လျှောက်ထားခံရသူ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သားကျော်ဝင်းတို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄ ကို ကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေ၍ ရဲတရားရုံးက စစ်ဆေးနိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ အရ ပြစ်မှုတရားရုံးကသာ စစ်ဆေးနိုင်သည်ဖြစ်၍ ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးအမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး နောက်တိုးတရားခံထည့်သွင်းသည့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သားကျော်ဝင်းတို့၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် ရခိုင်ပြည်နယ် တရားရုံးတွင် မူလရုံးတရားလိုဦးသောင်းရွှေ သာ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားပြီး ဦးသင်္ကြန်အောင်ပါ-၃ ဦး တို့က လျှောက်ထားခြင်းမရှိ၍ ဤပြင်ဆင်မှုတွင်လည်း ဦးသင်္ကြန်

အောင် ပါ-၃ ဦးတို့အား ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ များအဖြစ်
ထည့်သွင်းရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ၎င်းတို့ ၃-ဦးအား
ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူများအဖြစ် ထည့်သွင်းထားခြင်း
သည် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့အား လွန်စွာ
ထိခိုက်နိုင်ပါသဖြင့် ၎င်းတို့အားပါဝင်စေရန် သင့်၊ မသင့်ကို
အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် တင်ပြပြီး မူလရုံးတရားလိုတိုင်ချက်တွင်
ဦးသင်္ကြန်အောင်၊ ဒေါ်မဖဲညွန့်၊ မခင်ရွှေဝင်းတို့အား ငွေခြိမ်း
ခြောက် တောင်းယူသူများအဖြစ် တိုင်ကြားခဲ့ပြီး ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်
နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့ ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊မခင်ရွှေဝင်း
ကိုယ်ဝန်ရှိ၍ လျော်ကြေးပေးရန် ဦးသင်္ကြန်အောင်၊ ဒေါ်မဖဲညွန့်
တို့က စခန်းမှူးအားပြောသဖြင့် စခန်းမှူးက ဦးသောင်းရွှေနှင့်
ဦးအောင်သာဇံတို့အား ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို တရားလိုပြ
သက်သေများ ထွက်ချက်အရ တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို
နှင့် တရားခံတို့ ပြောရာပြေကြောင်း ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်းရန်
သက်သေခံချက်များအရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း အထောက်
အထား ခိုင်လုံရန်လိုကြောင်း၊ ကျူးလွန်သော ပြစ်မှုသည်
တရားရုံးက အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှု ဖြစ်ရန် လိုကြောင်း၊
ထို့ပြင် စွပ်စွဲခံရသူများသည် တရားရုံးရှေ့သို့ ရောက်ရှိနေသူ
များဖြစ်ရန်လိုကြောင်း ဦးဝင်းနိုင်ပါ ၂-ဦးတို့သည် ထိုစဉ်က
တရားရုံးရှေ့ရောက်ရှိနေသူများ မဟုတ်၍ နောက်တိုးတရားခံ
အဖြစ် ထည့်သွင်းရန်မသင့်ကြောင်း၊ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့်
ရဲတပ်သားကျော်ဝင်းတို့သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄
ကို ကျူးလွန်ခြင်း အလျဉ်းမရှိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးက
စစ်ဆေးနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ
၁၁ မှ ၂၅ အထိသာ အကျိုးဝင်၍ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသူ
အနေဖြင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနသို့သာ တင်ပြသင့်ကြောင်း၊ မြို့နယ်
တရားရုံးက နောက်တိုးတရားခံများ ထည့်သွင်းရန် ဆောင်ရွက်
သင့်မည်မဟုတ်၍ ယင်းအမိန့်အား ပယ်ဖျက် ခဲ့သည့် ကျောက်ဖြူ
ခရိုင် တရားရုံးအမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အား အတည်ပြုခဲ့သော

ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

ရခိုင်ပြည်နယ် တရားရုံး၏အမိန့် များမှာ မှန်ကန်ပါသဖြင့် အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း၊ ယခု အမှုသည် ဦးမောင်ကြီးနှင့် ဦးကျော်မြိုင်^(၁) အမှုစီရင်ထုံးနှင့် ဆီလျော်မှု မရှိကြောင်း၊ မြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းရန် အမိန့်ချသည့် နေ့မှ စ၍ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်ပါ-၂ ဦးသည် တရားခံများဖြစ်သွား၍ ၎င်းတို့သည် နစ်နာသည့် အမှုသည်များအဖြစ် ရောက်ရှိသွား သဖြင့် ကိုသက်ထွန်း(ခ)ကျစ်မှန်နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော် ^(၂) အမှုနှင့် ကိုအောင်မိုးဝင်း ပါ-၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ-၃^(၃) အမှု စီရင်ထုံးအရ ပြင်ဆင်မှု လျှောက် ထားနိုင်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှု ကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဦးသက်ကြွန်အောင်ပါ-၃ ဦးတို့၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲ တင်ပြရာတွင် ရုံးတော်မှ တရားလိုပြသက်သေ များ စစ်ဆေး နေစဉ် လျှောက်ထားခံရသူ (၄) (၅) (၆) တို့၏ လျှောက်ထား ချက်အရ ၇-၁၀-၂၀၀၃ ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားခံရသူ (၂) နှင့် (၃) တို့အား နောက်တိုး တရားခံအဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးက ထိုသို့အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း လျှောက်ထားသူထံမှငွေကျပ်ခြောက်သိန်းခွဲကို ရယူရာတွင် လျှောက်ထားသူအား လျှောက်ထားခံရသူ (၂) (၃) တို့က ကြောက်အောင် ခြောက်လှန့်ကာ ရယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ စွဲဆိုသော အမှုတွင် ငြိစွန်းချက်များ ခိုင်ခိုင်မာမာရှိနေ၍ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျောက်ဖြူခရိုင် တရားရုံးက အဖြစ်အပျက် တစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံသုံးသပ်ခြင်းမပြုဘဲ အဖြစ်အပျက်အချို့ကိုသာ ခွဲထုတ် သုံးသပ်ကာ မြန်မာနိုင်ငံရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(က) နှင့် ၁၈(ဆ) အရသာ ငြိစွန်းသည်ဟု ကောက်ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် တပ်သား ကျော်ဝင်းတို့က ငွေကျပ်ခြောက်သိန်းခွဲ ပေးမှသာ လွတ် ပေးမည်ဟု ကြောက်အောင်ခြိမ်းခြောက်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်

(၁) ၁၉၆၉-ခုနှစ်၊ မတစ၊ စာ ၇၁
(၂) ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ မတစ၊ စာ ၁၂၇
(၃) ၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ မတစ၊ စာ ၁

သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေဇုဒီမ ၃၈၄ အရ ငြိစွန်းနေကြောင်း ပေါ်လွင်သဖြင့် မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်သာ မှန်ကန်၍ ပြင်ဆင်မှုအား ခွင့်ပြုရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံး လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက တရားလိုပြသက်သေများ ထွက်ချက်အရ ဦးသင်္ကြန်အောင်ပါ-၃ ဦးက လျှောက်ထားသူထံမှ ခငွေကျပ်ခြောက်သိန်းခွဲ လျော်ကြေးတောင်း၍ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင် သည် ရဲအရေးမပိုင်သော ပြစ်မှုနှင့်စွပ်စွဲခံရသူများကို ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇(က) နှင့် ၁၈(ဆ) တို့အရ ငြိစွန်းကြောင်း ခရိုင် တရားရုံးက သုံးသပ်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ရာ ပြည်နယ်တရားရုံးက ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ လျော်ကန်သင့်မြတ်၍ ပြည်နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြု ပြီး သင့်တော်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သားကျော်ဝင်းတို့သည် တရားခံ များအဖြစ် ရောက်ရှိသွားပြီးဖြစ်၍ ၎င်းတို့အား နစ်နာစေသည့် အမိန့်အပေါ် အထက်တရားရုံးသို့ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားနိုင် ကြောင်းကိုသက်ထွန်း (ခ) ကျစ်မှန်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော်^(၁) အမှုနှင့် ကိုအောင်မိုးဝင်း ပါ-၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ-၃^(၂) အမှုတို့ကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲ တင်ပြသွားသော်လည်း ကိုသက်ထွန်းအမှုတွင် ဗဟိုတရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မူလအမှုစစ်တရားရုံးက အပြီးအပြတ်လွတ် သောအမှုတွင် ပြည်နယ်တရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံ စီရင်ခွင့်မရှိကြောင်းနှင့် အပြီးအပြတ်လွတ်သောအမိန့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှေ့နေချုပ်ရုံး(ယခင်ဗဟိုဥပဒေရုံး)ကသာလျှင်တရား ရုံးချုပ် (ယခင်ဗဟိုတရားရုံး) သို့ ဥပဒေနှင့်အညီ အယူခံမှု တင်သွင်းနိုင်ကြောင်းကိုသာ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် မှားယွင်း တင်ပြနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အလားတူ ကိုအောင်မိုးဝင်းပါ-၂ အမှုတွင် တရားရုံးချုပ်က အဆင့်မြင့်တရားရုံးများသို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း ပြီး ရှေ့နေချုပ်ဥပဒေနှင့် နည်းဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

အညီ ဥပဒေရုံးအဆင့်ဆင့်တို့က တင်သွင်းခွင့်ရှိသည့်ပြင် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ၎င်းငှားရမ်းထားသည့် ပြင်ပရှေ့နေဖြင့် အဆင့်ဆင့်သော တရားရုံးများသို့ ပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းနိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ယခုအမှုတွင် ပေါ်ပေါက်သော တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံ အဖြစ် မရောက်ရှိသေးသူက တင်သွင်းနိုင်ခွင့် ရှိ၊ မရှိဆိုသည့် ပြဿနာနှင့် တစ်စုံတစ်ရာစပ်ဆိုင်ခြင်း မရှိပေ။ အကျိုးဆောင် ရှေ့နေက မှားယွင်းတင်ပြနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိ ရ သည်။

မူလရုံးအမှုတွဲနှင့် ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြည်နယ်တရားရုံး တို့၏ အမိန့်တို့ကို ဆက်စပ်လေ့လာရာတွင် မူလရုံး တရားလို ပြ သက်သေများ ထွက်ချက်အရ မူလရုံးတရားခံ ဦးသင်္ကြန်အောင်၊ ဒေါ်မဖဲညွန့်နှင့် မခင်ရွှေဝင်းတို့က ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့ကို နောက်တိုးတရားခံများအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားချက်အရ မူလရုံးက ၎င်းတို့ ၂-ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄ အရ နောက်တိုး တရားခံများအဖြစ် ထည့်သွင်း ပေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့သည် မူလမြို့နယ်တရားရုံးရှေ့သို့ တရားခံ အဖြစ် လာရောက်ခြင်း မရှိသေးပေ။ မူလရုံးသို့ တရားခံ အဖြစ်လာ ရောက်ခြင်းမရှိသေးသောသူများသည် အမှုတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသေး၍ အမှုတွင်ချမှတ်ထားသော အမိန့် အပေါ် အယူခံမှုသော် လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုသော် လည်းကောင်း အဆင့်မြင့် ရုံးတွင် လျှောက်ထား နိုင်ခွင့်မရှိပေ။ ဦးဝင်းစိန်ပါ- ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော်ပါ-၂^(၄) အမှုကိုကြည့်ပါ။

ကျောက်ဖြူခရိုင်တရားရုံးက ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သား ကျော်ဝင်းတို့က လျှောက်ထားသည့်ပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက် ထားသူရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၂-ဦးသည် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(က) နှင့် ၁၈(ဆ) တို့ကိုသာ ကျူးလွန်သဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့မှသာ စစ်ဆေးစီရင်သင့်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံးက စီရင်လျက်ရှိသော ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ

(၄) ၁၉၈၃-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ စာ ၁၃၈

ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၄ အမှုတွင် နောက်တိုးတရားခံအဖြစ်ထည့်သွင်း
သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။

ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(က) နှင့်
၁၈(ဆ) တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၁၇(က) “ဤဥပဒေကို လိုက်နာရသူတစ်ဦး သည်
ဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးခွင့်မရှိ သောသူအား
အကြောင်းမဲ့ဖမ်းဆီး ထားလျှင်၊ ချုပ်နှောင်
ထားလျှင်၊ သို့မဟုတ် ထိုသူ၏အမှုကို စုံစမ်း
စစ်ဆေးရန်အတွက် ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်
ထံတင်ပြရန် ပျက်ကွက်လျှင်။

ပုဒ်မ ၁၈(ဆ) ဤဥပဒေကိုလိုက်နာရသူတစ်ဦး သည်
လိမ်လည်လှည့်ဖြားလိုသောအကြံဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက် သောသူအား
မတရားရယူစေရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊
မတရား ဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ
အခြား မည်သည့်အရာကိုမဆိုပြုလျှင်”
ပြစ်မှုမြောက်သည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ခရိုင်တရားရုံးသည် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်၏ ပြုလုပ်မှုနှင့်
ပတ်သက်၍ ဖမ်းဆီးထားခြင်း၊ ချုပ်နှောင်ထားခြင်း အပိုင်း
ကိုသာ ထည့်သွင်းသုံးသပ်ပြီး ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံထား ရသူ ၂-
ဦးတို့၏ ဖခင်ထံမှ ငွေကျပ်ခြောက်သိန်းခွဲတောင်းခံခြင်း၊
ငွေမပေးကလွတ်ပေးမည်မဟုတ်ဟု ကြောက်အောင်ခြိမ်း
ခြောက်သည့်အပိုင်းကို ထည့်သွင်းသုံးသပ်ခြင်းမပြုဘဲ
ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(က) နှင့် ၁၈(ဆ)
တို့အရသာ အကျုံးဝင်သည်ဟု ကောက်ယူ သုံးသပ်ခြင်းမှာ
မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ပုဒ်မ ၁၇(ဇ) အရဆိုပါကလည်း
အဂတိလိုက်စားသောနည်းဖြင့် သာမာန်တောင်းယူခြင်း ရိုးရိုး
မဟုတ်ဘဲ ခြောက်လှန့်၍ တောင်းယူခြင်းကြောင့် ခြောက်လှန့်
တောင်းယူမှု ကျူးလွန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူလရုံးတွင်
အရေးယူခဲ့သော ပြစ်မှုမှာပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄
ခြောက်လှန့်တောင်းယူမှုဖြစ်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၄ မြောက်ရန် ပုဒ်မ ၃၈၃

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များကို
ဖောက်ဖျက်ခြင်း ရှိရမည် -

ပုဒ်မ ၃၈၃ “မည်သူ့မဆို တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ
အား သို့တည်းမဟုတ် အခြားသူတစ်ဦး
တစ်ယောက်အား နစ်နာစေမည်ဟု ကြောက်
အောင် တမင်ပြုလုပ်၍ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို
ဖြစ်စေ၊ အဖိုးတန် စာတမ်းအမှတ်အသား
တစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊ အဖိုးတန်စာအမှတ်
အသားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်သော
လက်မှတ်ရေးထိုး ထားသည့် သို့တည်းမဟုတ်
တံဆိပ် ခတ်နှိပ် ထားသည့်အရာဝတ္ထု တစ်ခု
ခုကို ဖြစ်စေ တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သူသို့
ပေးအပ်ရန် ကြောက်အောင် တမင်ပြုခြင်း
ခံရသောအဆိုပါသူအား မရိုးမဖြောင့်သော
သဘော နှင့် သွေးဆောင်လျှင်၊ ထိုသို့ကြောက်
အောင် ပြု၍ သွေးဆောင်သူသည် “ခြောက်
လှန့်တောင်း ယူမှု” ကို ကျူးလွန်သည်မည်၏”

ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ မှ ၂၅ အထိ
ပါဝင်သောပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖောက်ဖျက်မှုများ တွင်
ခြောက်လှန့်တောင်းယူမှု ပါဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ပုဒ်မ ၁၁ မှ ၂၅
အထိ အကျုံးဝင်သောပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်သည့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်
များကိုသာ ရဲတရားရုံးက စစ်ဆေးစီရင်ရန် ဖြစ်ပြီး ယင်းပြစ်မှု
များမှအပ အခြားတည်ဆဲဥပဒေပါ ပြစ်မှု တစ်ခုခု ကျူးလွန်လျှင်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးများတွင် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန် လွှဲပေးရ
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆ တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

ပုဒ်မ ၂၆ “ဤဥပဒေကိုလိုက်နာရသူတစ်ဦး သည်
မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ဤ ဥပဒေပါ
ပြစ်မှုများမှအစ အခြားတည်ဆဲဥပဒေပါ
ပြစ်မှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန်လျှင် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာတရားရုံးက စစ်ဆေးစီရင်နိုင်ရန်
လွှဲပြောင်းပေးရမည်” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၃ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် ငြိစွန်းသောရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ၂-ဦးတို့၏ ကျူးလွန်မှုကို ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ အရ ရဲတရားရုံးတွင် စစ်ဆေး စီရင်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင်သာ စစ်ဆေး စီရင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်နှင့် ရဲတပ်သားကျော်ဝင်းတို့၏ ရှေ့နေမှ တင်ပြသည့် အချက်တစ်ခုဖြစ်သည့် ဦးသင်္ကြန်အောင်ပါ-၃ ဦးတို့သည် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူများအဖြစ် ပါဝင်ရန် မသင့်ကြောင်း တင်ပြချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဦးသင်္ကြန်အောင်ပါ တရားခံ ၃-ဦးသည် မူလမှုတွင် တရားခံများ အဖြစ် ပါဝင်ကြသည့်ပြင် ဒုရဲအုပ်ဝင်းနိုင်ပါ-၂ ဦးတို့အား နောက်တိုးတရားခံများအဖြစ် ထည့်သွင်းပေးရန် စတင်လျှောက် ထားသူများ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ပါဝင်ခြင်းဖြင့် အမှုကို ပြည့်စုံစွာ ကြားနာ စီရင်နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ဦးသင်္ကြန်အောင်ပါ-၃ ဦးကို ဤပြင်ဆင်မှု တွင် လျှောက်ထားခံရသူများအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရှိ ကြောင်း မှတ်ချက်ပြုသည်။

ယခုအမှုတွင် မူလရုံးသက်သေခံချက်များအရ ဒုရဲအုပ် ဝင်းနိုင်နှင့် တပ်သားကျော်ဝင်းတို့သည် ဝဲကြီးနှင့်အောင်ရွှေသန်း တို့ကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဦးသောင်းရွှေနှင့် ဦးအောင်သာဇံ တို့ထံမှ ငွေခြောက်သိန်းခွဲ ခြောက်လှန့်တောင်း ယူကြောင်း စွပ်စွဲမှုရှိသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ ပြုမူမှုအတွက် ဖြေရှင်း ရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးတို့က စွပ်စွဲခံရသူ ၂-ဦးတို့သည် ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေ အရသာ ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖွယ်ရှိကြောင်း သုံးသပ်ချက်သည် မှန်ကန် သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ထို့ပြင် မူလအမှုစစ် မြို့နယ်တရားရုံးက ရုံးရှေ့ ပေါ်ပေါက် ချက်များအရ စွပ်စွဲခံရသူများအပေါ် အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေး စီရင်နိုင်ရန် ချမှတ်သော အမိန့်ကို ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ် တရားရုံးတို့က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ စစ်ဆေးစီရင်လျက်ရှိသော အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ချေဖျက်သည့် သဘော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့် သက်ရောက်ပေသည်။ မြို့နယ် တရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်နေသည့် အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး

၂၀၀၄
ဦးသောင်းရွှေ
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၆

ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားရုံးချုပ်ကသာ ပယ်ဖျက် ခြင်း ပြုနိုင်ပေသည်။ အခြား သောလက်အောက်ခံ တရား ရုံးများက ချေဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်၊ ဤမူသဘောကို ဒေါ်ခတီလာ ဘီဘီနှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်^(၅) အမှုနှင့် ဦးလွှဲခဲပါ-၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာ နိုင်ငံတော်^(၆) အမှုတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြု၍ ကျောက်ဖြူခရိုင် တရားရုံးနှင့်ရခိုင်ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီးမူလကျောက်ဖြူမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန် လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီဆက် လက်စီရင်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

(၅) ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ စာ ၁၅
(၆) ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ စာ ၂၇